

Appel iværksat den 2. september 2011 af Timehouse GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 6. juli 2011 i sag T-235/10 — Timehouse GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-453/11 P)

(2011/C 340/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Timehouse GmbH (ved Rechtsanwalt V. Knies)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 6. juli 2011 i sag T-235/10 ophæves i sin helhed, afgørelse truffet den 11. marts 2011 af Første Appellkammer i klagesag R 942/2009-1 annulleres og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Subsidiært ophæves dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 6. juli 2011 (sag T-235/11) i sin helhed og sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling og afgørelse om sagens realitet, idet der tages hensyn til Den Europæiske Unions Domstols opfattelse, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Unions Ret har med henblik på bedømmelsen af særpræget i henhold til artikel 7, stk. 1, nr. 2), i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ ikke anvendt det relevante kriterium, nemlig helhedsindtrykket, af det omhandlede varemærke 7 378 888 rigtigt for de varer, der skal registreres, »juvelerarbejder, smykker, ure og kronometriske instrumenter«, idet Retten med henblik på begrundelsen af sin afgørelse alene efterprøvede, om varemærkets enkelte bestanddele manglede fornødent særpræg. Ved ud fra det (formentlig) manglende særpræg ved de enkelte varemærkebestanddele at konkludere, at det ansøgte varemærke som helhed mangler særpræg, er den anfægtede afgørelse blevet støttet på den ulovlige formodning/konklusion, at et varemærke, hvis enkelte bestanddele ikke har særpræg, heller ikke som kombinationen af sine bestanddele kan have særpræg. Da varemærket imidlertid samlet set har særpræg, er der også allerede ved appellkammerets afgørelse, som er blevet stadfæstet af Den Europæiske Unions Ret, blevet begået en fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker, EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Stockholms tingsrätt (Sverige) den 2. september 2011 — Ulf Kazimierz Radziejewski mod Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Sag C-461/11)

(2011/C 340/17)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Stockholms tingsrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ulf Kazimierz Radziejewski

Sagsøgt: Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Præjudicielt spørgsmål

Kan det svenske krav om bopæl i § 4 i gældssaneringsloven (2006:548) anses for egnet til at hindre eller afskrække en arbejdstager fra at forlade Sverige for at udøve sin ret til fri bevægelighed, og således anses for at stride imod bestemmelsen om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EU i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Palermo — Sezione Distaccata di Bagheria (Italien) den 7. september 2011 — Paola Galioto mod Maria Guccione m.fl.

(Sag C-464/11)

(2011/C 340/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Palermo — Sezione Distaccata di Bagheria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paola Galioto

Sagsøgte: Maria Guccione, Maria Piera Savona og Fabio Savona

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3 og 4 i direktiv 2008/52/EF⁽¹⁾ vedrørende mæglerens effektivitet og kompetence fortolkes således, at mægleren også skal besidde juridisk ekspertise, og at den ansvarlige ved organet skal vælge mægler henset til den specifikke kompetence og professionelle erfaring med hensyn til tvistens genstand?